

Чедомир МИНДЕРОВИЋ

РЕКА МАНЗАНАРЕС*

*Чујеш ли: шуми и крчи, проишће се и кључа.
На леђима таласа носи лешеве и црну пѐну.
У немоћном, дивљем бесу надима се и клобуча
И расте и расте и зайљускује земљу раскрвављену.*

*Можда су мостови касно дијнући у ваздух? Или
можда су борци пали пред њеним обалама?
Манзанарес! Манзанарес! Тебе су прејазили!
Прејазили пѐшким крвавим цокулама!*

*Чујеш ли, далеки друже са Темзе, са Јаніценјаніа
Док се уморан враћаш кући у касно вече
Чујеш ли како сџуја крвава, црна фаланіа
Над нашом зіаженом реком шџо целим светом пџече!*

*Фаланіа црна сџуја. Пази! Приближује се!
Манзанарес, зіажена, кркља, ваља се и хучи:
— Уморни целој светіа! Ујединиће се!
Још није, још није касно! Окови морају пући!*

*Засребрићу се једној дана и поћи у даљине
Кроз плодна жићна поља. Бескрајно далека.
Данас — на обалама којим борац за борцем іне
Сџира — преораће их шџрактор ослобођеној човека!*

* Гесма је објављена у збирци „Песме Шпаније“ — 1937. године